

עוד לעניין פרט-עד

ראיתי שהחכם י'. אהרון גרייביג במאמרו ערך¹⁾ מעיר, כי התיבה פְּרָס, שם אחד העופות שאין לו זכר במקרא אלא בראשית הגופות הטמייניות בלבד, חרגונה צר. והשם פְּרָס הוא על שום הפרישה היא השבירת, שאותו עף שובר גלים, שהוא מרויים אלף מטר ומשילכם לסלע שתינפיצו אליו ויכל לאכול מוחם, ואילו השם צָר הוא על שום הַצָּקָן, שהעוף הזה מצוין בו. וכן מעיר החכם, כי תיבת ערד במקרא, שהוא שם מקום במואב, שבו מצויה הַפְּרָסָה, תרגומה לחרבת, שפירושה ז肯 לחימים. ואף יוכיר, שהפרס סכנה גדולה ממנה לתינוקות והבדוים נשמרים ממנה הרבה והשווירה הושמד בגבורת הרשות על שום הסכנה הזאת. ונראה לי להספיק לביאורו של החכם זהה פירוש לנאמר בתהילה היקרה על גהרות בבל, שאני משער בה דרך המדרש הנעלם. לא אענו לומר דרך וראי, כי עניין ערו ערו עד היסוד בה אפשר לדרכו מלשון ערד והוא הפרס הפורס. אף שמצוינו עירוי יסוד סמוך לבקעת המוח (בחבוק ג', יג): מחצית ראש רשות יסוד עד צואר סלה. אבל התמונה של איחוזת עולול וניפויו אל סלע בלתי ספק שהיא מזכירה את הנאמר קודם באותו עוף שהוא גם צורף ועלים וגם מנפץ טרפו לסלע. וארחיק ואומר כי גולי בבל דברו באוביים בלשון סתרים וכינוינו לומר: אשריו אותו עוף שביאו ואחאו עליל בבל וינפצם לסלע לעורות יוסדים. והרי ירענו שלא היה אותו פרס אלא מלכות פְּרָס. ושלא להפליג ביחסו אוכיר רק דרך רמזו, כי אפשר ומהשקרים מילים זה עלום גם בגבירותם של שחקני תקל ולפרנסין, וכן פרט פריטסחן מלכתחה. ונודע עניין שך שהוא בחילופיו אחותיות בבל. וידעת כי מבקרים במקרא מארחים חיבורם של הפלות בן ישע וחוזון ובניאל, אך אפילו לשיטות נשמרו בהם שרידים קדומים ואלה הם.

דב שטוק

1) ידיעות ו', חוב' ג', ע' 98 ואילך.

חיי עולם-شعירים

בספר הזיכרונות לאשר גולאך ולשומואל קליבין זיל (חסיב), שיצא לאור על ידי המכון למדעי היהדות של האוניברסיטה העברית, פירסם משה שובה שתי כתובות יווניות, שנתגלו בידי משלחת חברתו בעונה הרביעית בשנת 1940 במערכת הקברים מס' 11 בבית-شعירים, וזה תוכנן בהעתקתו ותתרגםו של פרופ' שובה:

מ ס' 188: [ע]םְסָעִידְוֹן

'Εγώ Ήσύχις ἐνθάδε αἴμε σὺν τῇ ἐμῇ συνήψω.
Πᾶς τολμῶν ἀνῆκε ἐφ . . ας, μὴ ἔχῃ μέρος εἰς τὸν [άδόνιστον].

אני היסוכו נז כאן עם האשה של'י. כל המעין לפתח את הנוגל (?) אל יהו חלק
בחיי (?) נצח (או עולם).

מ ס' 189: יהי חילcum טוב. מריה

1	Εὔμοίρια κύρι μου πα-	אבא עס מרתי
	τήρ μετά τῆς αυ-	
	ρίας μου μη-	
	τρός καὶ ἐσηται	
5	ἡ ψυχὴ ὑμῶν	נשנתכם מחזיקה (שיכת או צרורה)
	ἔχομένη ἀθα	
	νάτου βίου	
	Ἰακὼ . . (?)	
	καὶ Θειώ (?)	
10	ἥμ[ῶ]ν.	יעקב . . (?) ותינן (?) שלאן

המאמר כולל פירוש מפורס לשתי הכתובות, היחידות בין 200 הכתובות, שנתגלו עד כה
בבית-شعירים, המזכירות את המושב חיי עולם, חי נצח.